

J. MICHA-EL THOMAS
HAYS

NAUJOJI
PASAULIO
TVARKA

ANTROJI DALIS
PABUDIMAS

SAMARITAN
SENTINEL

TURINYS

Įvadas	9
1 SKYRIUS. Sveiki dar kartą	11
2 SKYRIUS. Velnias slypi detalėse	15
Legenda apie žaltį	18
Žmonijos nuopuolis	23
Šėtonas Biblijoje	32
3 SKYRIUS. Azazelis, jam priskirkite visas nuodėmes	48
Henocho knyga	52
Abraomo apokalipsė	78
Jom Kipuras	86
4 SKYRIUS. Jis atskirs avis nuo ožkų	90
Bafometas	93
Panas ir satyrai	97
5 SKYRIUS. Tiesa mituose	102
Enkis, arba Ea	106
Saturno kultas	110
Kronas Graikijoje	112
Saturnas Romoje	117
6 SKYRIUS. Okultinė simbolika	119
Sakralinė geometrija	124
Saturno simbolizmas	126
Laisvieji masonai	140
Krikščionybė	146
Judaizmas	149

7 SKYRIUS. Pabudimas	175
Greitkelis į pragarą	177
Iš chaoso gimsta tvarka	184
Dievo sargybiniai	188
Multimedijos projektai	192
Padėkos	194
Bibliografija	197

ĮVADAS

Sveiki, draugai! Jeigu neskaitėte mano pirmosios knygos *Naujoji pasaulio tvarka. Pradžia: Žmonijos atranka*, suprasti šią knygą bus sunku, nes ji remiasi faktais ir žiniomis iš pirmosios knygos. Dažnai minėsiu joje išdėstytus terminus ir informaciją. Be to, reikia suprasti mano poziciją kai kuriais aspektais, kad nebūtų netikėtumų.

Mūsų brolijai svarbu žinoti viską apie Šėtoną, nes būtent jis vadovauja Naujajai pasaulio tvarkai nuo pat pradžių. Man teko didelis darbas išrišti šią tamsią ir gilią temą, tad sujungsime taškus, pradėdami nuo senovės istorijos ištakų, kad pamatytume vaizdą, kas iš tikrųjų buvo ir yra Šėtonas.

Jeigu vis dar esate su manimi, – nors pirmojoje knygoje parodžiau, jog mūsų šventės, įskaitant Kalėdas ir Velykas, yra kilusios iš Šėtono, karaliaus Nimrodo ir Antikristo kulto, – tuomet iš tiesų esate tikras tiesos ieškotojas ir ši knyga mažų mažiausiai jūsų nenuvils. Taip pat pirmojoje knygoje teigiau, kad ta pati okultistų grupė, valdžiusi žmoniją nuo pat pradžių, valdo ją ir šiandien. Šioje knygoje, kurią dabar skaitote, įrodysiu, kad tai tiesa.

Informacija, kuria čia remiuosi pasakodamas apie Šėtoną, daugiausia remiasi Biblija, nebibliniais raštais, tokiais kaip Henocho knyga, ir senąja mitologija bei kadaise gyvavusių imperijų istorijos šaltiniais. Parodysiu jums, kaip Biblija patvirtina tikrovę, atsiskleidžiančią visose tose senovės religijose, kurias šiandien vadiname mitologija.

Iš visų knygų, kada nors parašytų apie Šėtoną, ši, ko gero, geriausiai atskleidžia šį personažą. Jeigu būčiau radęs ką nors panašaus, greičiausiai nebūčiau ėmėsis darbo ją parašyti, kaip ir savo pirmosios knygos.

Ar kada nors susimąstėte, kodėl Dievas leidžia Šėtonui ir blogiui egzistuoti mūsų pasaulyje? Kodėl mums savo gyvenime tenka patirti viską, ką patiriame? Kodėl Dievas tiesiog nespragtelė pirštais ir nepradangina Šėtono ir viso to blogio visiems laikams? Pakalbėsime apie tai ir dar daugiau.

Po pirmosios knygos pasirodymo sutikau nemažai žmonių, teigusią, kad jie žinojo didžiąją dalį joje pateiktos informacijos, tačiau buvo keletas momentų, patraukusių jų dėmesį. Tačiau labai nustebsiu, jeigu kas nors pasakys, jog žinojo viską, ką aprašiau šioje antroje knygoje.

Pirmąją knygą rašiau kaip susirūpinęs „pabudęs“ ateistas, pasiryžęs išaiškinti Naujosios pasaulio tvarkos sąmokslą bei įrodyti sau ir visiems, kad jis yra tikras. Tyrinėdamas pamačiau mūsų situaciją tiesos šviesoje, ir mane išgelbėjo Jėzus Kristus. Dabar kasdien jam meldžiuosi, nepraleisdamas nė dienos, ir skiriu savo gyvenimą jo tarnystei.

Pirmojoje knygoje išdėščiau daugybę dalykų aibei žmonių, tačiau man pačiam tai yra asmeninė išgelbėjimo istorija, nes sužinojau tiesą apie situaciją, kurią aprašiau pirmojoje knygoje, ir tai buvo pirmas žingsnis iš daugelio.

Todėl neapsigaukite: ši knyga parašyta iš mano, kaip Viešpaties sargybinio, pozicijos. Esu labai susitelkęs, ir šią knygą būtina priimti būtent taip: **tai tiksliai išdėstyta mano nuomonė apie tai, kas vyksta mūsų pasaulyje.** Kiekvienas turi teisę turėti nuomonę; aš tik sudėjau savąją į knygą po daugybės tyrinėjimų ir maldų.

Mes esame sargybiniai, tarnaujantys Jam ir stiprinantys vienas kitą. Esate iš tiesų palaimintas ir pakankamai drąsus, jeigu pripažįstate tiesą apie tikrąją mūsų padėtį, kurią ir aprašiau savo darbuose.

„Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma.“

– *Luko 12:2*

1 SKYRIUS

SVEIKI DAR KARTĄ

Sveiki, draugai! Prabėgo keleri metai, kol nesimatėme knygos puslapiuose, ir dabar galiu pasakyti: **oho!**

Kokia ilga ir keista **DVASINIO APŠVIETIMO** kupina kelionė įvyko po mano pirmosios knygos „Naujoji pasaulio tvarka. Pradžia: Žmonijos atranka“ pasirodymo 2013 m. O knyga „**Pabudimas**“, kurią laikote savo rankose, yra mano antrasis darbas, kuris originalo kalba buvo išleistas 2015 m. ir papildytas 2016 m. gegužę.

Negalėjau nė įsivaizduoti, kaip žmonės priims mano pirmąją knygą, tačiau sulaukiau gausybės gerų žodžių; daugelis ne tik ją perskaitė, bet ir patys domėjosi, tyrinėjo ir tikrai pradėjo geriau suvokti situaciją.

Iš tiesų šiuo metu, tiesiog šią akimirką, pasaulyje vyksta politinis ir dvasinis pabudimas, o aš džiaugiuosi galėdamas prie jo prisidėti savo darbais. Pasirodžius knygai ir aptarus ją žiniasklaidoje, sutikau daugybę panašiai mąstančių tiesos ieškotojų. Susipažinau su daugybe atkaklių patriotų, tokių kaip aš, pasiryžusių pažadinti ir kitus bendram tikslui – išsaugoti mūsų šalį ir mūsų gyvenimo būdą ateities kartoms. Vis dėlto situacija šiuo metu atrodo niūri...

Atrodo, visa žmonija lėtai, bet užtikrintai pabunda ir suvokia, kad reikalai mūsų pasaulyje vystosi negera linkme, padėtis tik blogėja ir prie to daugiausia prisideda žmonės, esantys valdžios, religinių bendruomenių ir korporacijų viršūnėse. Jau nereikia priminti, kad šie žmonės tėra tik gerai apmokamos marionetės, padedančios plėtoti konkretų darbą – Didįjį planą.

Žmonės vis aiškiau suvokia, kad pasaulio vadovams žmonijos interesai rūpi mažiausiai. Kitais žodžiais, jie rūpinasi tik savo asmenine gerove, ir žmonės pagaliau pradeda tai suprasti. Dabar mes žinome priežastį, kodėl

visada taip buvo jau tūkstančius metų. Toks yra **Šėtono** Didysis planas. Šėtonas yra šio pasaulio dievas, ir todėl tik jo žmonės tampa jame valdovais jo vardu. Kol Jėzus neateis ir neįtvirtins Žemėje savo tūkstantmetės karalystės, gyvensime Šėtono jurisdikcijoje, nes jei būtų kitaip, jis nebūtų galėjęs gundyti Jėzaus tokiomis pagundomis, kokios aprašytos Evangelijoje.

Tos marionetės – politikai ir korporacijų vadovai – buvo paskirtos į savo postus paties Šėtono, tad kol ne vėlu, žmonėms reikia kuo greičiau pabusti ir susivokti, ką jis ir jo žmonės planuoja. Naujosios pasaulio tvarkos šalininkai ieško būdų, kaip greičiau ar lėčiau sumažinti gyventojų skaičių, ir atrodo, kad laiko nedaug.

Taigi. Žmonės tik dabar pabunda ir suvokia, jog politinės sistemos tyčia sukurtos taip, kad mus klaidintų, tačiau ne todėl ši knyga pavadinta „Pabudimu“. Jos tikslas – pažadinti jūsų sielos gelmes ir padėti atpažinti blogį pasaulyje, kuriame gimėme, pamatyti tą Šėtono matricą, jo puoselėjamą tūkstančius metų, kurios tikslai jau netrukus gali būti įgyvendinti. Šio pasaulio vadovai tiek praeityje, tiek ir šiomis dienomis visada vienaip ar kitaip lenkėsi Šėtonui, ir tik todėl jiems ir leidžiama likti valdžioje.

Domėdamasis Naująja pasaulio tvarka, aš pats tris kartus patyriau pabudimą. Pirmąjį – kai suvokiau, kad ji iš tikrųjų egzistuoja. Antrąjį – kai supratau, kad ji egzistuoja kaip Dievo plano žmonijai dalis; ir tai padėjo man, tuo metu ateistui, atsiversti į krikščionybę. Trečiasis kartas įvyko jau renkant informaciją šiai knygai ir ją rašant – aš pamačiau, kad gyvename tikrą tikriausioje Šėtono matricoje. Šėtonas yra šio pasaulio dievas, ir tai teigiu ne aš, o pati Biblija.

Tie žmonės, kurie garbina Šėtoną ir tiesiogiai jam dirba – iluminatai, – tiesiogine prasme kuria mūsų realybę, padėdami palaikyti bei plėtoti apgaulės ir kontrolės matricą. Jie kontroliuoja viską nuo pradžios iki pabaigos, o žmonija, tarsi avių banda, visa tai remia to nė nesuvokdama.

Šioje knygoje prašysiu jūsų išmesti iš galvos daugelį anksčiau išmuktų tiesų apie krikščionybę, kurios jums buvo iškiepytos; iš esmės – viską.

Perskaitytę mano pirmąją knygą, jau sužinojote, kad visos mūsų šventės paremtos Nimrodo-Antikristo kultu ir Babilono misterijos religija, tačiau apgaulė, gaubianti mūsų tikėjimą, yra daugiasluoksnė, ir šventės tėra tik nežymi jos dalis.

Šioje knygoje toliau gilinsimės į šiuos aspektas. Kaip tyrinėtojas, rašytojas, redaktorius ir leidėjas, negaliu elgtis kitaip. Nemanau, kad planetoje yra bent vienas leidėjas, kuris imtųsi leisti mano knygas, tad dirbu vienas, be jokios paramos, išskyrus tą, kurią gaunu iš jūsų ar kitų. Man tikrai reikia jūsų pagalbos, kad padėtumėte skleisti šias idėjas, ir esu jums labai už tai dėkingas.

Šia knyga siekiu auginti, stiprinti ir netgi sutvirtinti jūsų tikėjimą, ardydamas apgaulės sluoksnius, jau tūkstančius metų slepiančius ir temdančius kelią į Dievą. Atminkite, jeigu Dievas, Jėzus, Šėtonas ir Biblija tebutų tik pramanai, padedantys jiems mus kontroliuoti, argi Naujosios pasaulio tvarkos šalininkai nepultų visomis išgalėmis propaguoti Biblijos kaip vienintelės, nepakeičiamos tiesos? Argi jie tuomet neskatintų krikščionybės? Tačiau taip nėra. Ir tik todėl, kad Biblija pasakoja būtent tai, kas iš tikrųjų vyksta, ir kad Jėzus Kristus yra TIKRAS.

Aplink tiek daug klaidinančios informacijos ir tiesiogine prasme netikrų pranašų, kalbančių įvairiomis temomis, kurias išdėstysiu šioje knygoje. Privalėjau suprasti, išbristi iš viso to liūno ir atrasti tai, kuo dabar tvirtai tikiu, kas yra logiška ir ką galiausiai įmanoma apibendrinti.

Šioje knygoje apžvelgsime, kas rodo, kad Šėtonas, kaip subjektas, yra tikras ir kad jis vadovauja Naujajai pasaulio tvarkai bei siekia jos įgyvendinimo. Biblijoje tikrai apie tai rašoma, ir parodysime tai visiems, kam reikia patvirtinimo, išaiškinimo ir faktų išdėstymo. Naujosios pasaulio tvarkos šalininkai garbina ne Budą, Krišną ar dar ką nors. Tai yra Šėtonas ir būtent Šėtonas, ir taip yra nuo tų laikų, kai buvome čia apgyvendinti maždaug prieš 6000 metų.

Kai kilo mintis parašyti šią knygą, jos idėja buvo visai kita – tikrai neketinau rašyti apie velnią. Tačiau labai greitai tapo akivaizdu, kad ši tema turi būti nedelsiant išnagrinėta ir skubiai jums pateikta, nes laikas tixsi.

Mes atsidūrėme ant iš tiesų nuostabių ir baisių laikų slenksčio. Labai svarbu, kad suprastumėte, kodėl mes verčiami išgyventi tai, su kuo vis susiduriame; kad bet kokiomis aplinkybėmis išsaugotumėte ramybę, kai jūsų trimatis kūnas nebegalės tęsti kelionės. Laiko nedaug, ir jo gali dar labiau sumažėti, tad jums būtina pažadinti ir kitus, kad ir jie susivoktų,

kas iš tikrųjų vyksta. O tai suvokę ir atradę tiesą, jie taip pat atras išgelbėjimą, kaip ir aš.

Skaitydami atmintkite, kad suteikiu jums tiek svarbios informacijos, kiek tik galiu toje mažoje erdvėje, kurią sugebu aprėpti. Patys tyrinėkite viską, ką perskaitysite, kad pasidarytumėte savas išvadas ir suvoktumėte, kas yra tiesa.

2 SKYRIUS

VELNIAS SLYPI DETALĖSE

„Mes žinome, jog esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo pavergtas.“

– 1 Jono 5:19

Biblijoje daugybėje vietų rašoma, kad Šėtonas yra tikras ir unikalus asmuo ir kad jam suteikta galia valdyti visą pasaulį iki tos dienos, kai Jėzus grįš ir užbaigs Naująją pasaulio tvarką.

Greičiausiai Šėtonas visai ne toks, kokį jį įsivaizduojate, ir ne toks, kaip jį vaizduoja susikompromitavusios „krikščionių“ bažnyčios. Apie jį yra daugybė informacijos, kurios nėra Biblijoje, tačiau ją galima rasti kitur, jeigu žinote, kaip sujungti taškus... Tai ir darysime šioje knygoje.

Šėtonas **nėra** Dievo priešas. Į jį reikėtų žiūrėti kaip į Dievo pavaldinį, **darbuotoją**, kuris prisidirbo ir buvo atleistas iš savo įprastų pareigų.

Šėtono reikėjo, kad būtume bandomi, kad parodytume, kaip sugebame sąveikauti su trimačiu pasauliu, tačiau jis atsitraukė nuo savo pareigų ir prisidarė didelių problemų prieš Dievą.

Jeigu į visus įvykius pažvelgtume kaip į vieną bendrą visumą, pamatytume, koks nežemiškas žaidimas rutuliojasi mūsų Žemėje. Tačiau šis žaidimas yra ir išbandymas mūsų amžinosioms sieloms.

Jos išbandomos, kai Šėtonas ir jo pakalikai bando paveikti mūsų laisvąją valią, mūsų sprendimus. Tačiau Dievas mūsų nepalieka; jis padeda mums rasti kelią šiame „Dieviškame plane“, kurį yra mums paruošęs.

O štai Naujosios pasaulio tvarkos šalininkai turi savo „Didįjį planą“, tačiau iš tikrųjų jis tėra maža Dievo plano dalis. Kai žinote tiesą, kas iš tiesų vyksta pasaulyje, viskas tampa logiška. Jeigu viskam diriguotų „gerieji“, pasaulyje įsivyratų taika ir meilė, visiškai nebeliktų jokių sunkumų, mūsų laisvoji valia nebebūtų bandoma. Tačiau tam, kad būtume bandomi, prie valdymo pulto stoji „blogiukai“, sukeldami begalę problemų daugelyje mūsų realybės sričių.

Pradėjęs ieškoti informacijos apie Šėtoną, velnią, žaltį, drakoną ir t. t., visada susidurdavau su veikėju vardu **Azazelis**. Tai puolęs angelas, minimas liūdnei pagarsėjusioje Henocho knygoje. Ilgai domėjausi ir ieškojau informacijos, o kai atidžiau pažvelgiau į Azazelį, taškai pradėjo jungtis taip, kaip mano pirmojoje knygoje, kurioje parodžiau, jog Didžiojo plano valdovas ir pats Antikristas yra karalius Nimrodas.

Šioje knygoje sugretinau Azazelį su pagonių dievu Saturnu ir Biblijoje minimu Šėtonu, taip pat su daugybe kitų senovės mitologijos veikėjų, kuriais jis dangstė savo tikrąjį identitetą ir slapta buvo žmonių garbinamas. Azazelis, Saturnas ir Šėtonas yra vienas ir tas pats asmuo, tik pavadintas skirtingais vardais.

Jeigu paanalizuotumėte ankstyvasias pagonių religijos sistemas, net ir senovės šumerų, tikrai rastumėte Šėtoną. Jis visada tapdavo viena svarbiausių dievybių, ypač tokių, kurios būdavo siejamos su **Saturno** planeta.

Netrukus po šumerų civilizacijos žlugimo iškilo karalius Nimrodas, Babilono valdovas, vėliau nuolat pasirodydavęs įvairiose senovės mitologijose iki pat šiandienos. Jeigu karalius Nimrodas randamas antrojoje pagonių religijos sistemoje po šumerų, ar žinote, ką tai reiškia? Tai reiškia, kad visos pagonių religijos, įskaitant ir šumerų panteoną, atsirado **po** Tvano. Iki šumerų žmonija gyvavo jau daugiau kaip 1500 metų, ir archeologai nieko negali apie tai papasakoti, tačiau mes galime. Pirminis šaltinis yra Henocho knyga, pasakojanti apie Azazelio (Šėtono) darbus iki Tvano, kurio būtent dėl jų ir prireikė. Štai kur ir štai kaip įvyko „Šėtono nuopuolis“.

Hebrajų kalboje Šėtonas tiesiogine prasme reiškia „priešas“, tokiu tinkamu vardu jis ir vadinamas Biblijoje; tai vienas asmuo, dar žinomas ir kaip Azazelis, Saturnas ir t. t.

Šėtonas valdo šią planetą nuo pat tos dienos, kai buvome čia apgyvendinti, ir, be abejo, valdė ją ir anksčiau. Mes gimstame tame, ką vadinu Saturno matrica. Tai yra dirbtinė realybė, sukurta Šėtono ir jo pakalikų. Ir visa tai tam, kad būtume išbandomi.

Mūsų laimei, joje yra pabėgimo liukas, jeigu žinote, kaip jį atidaryti. Tas liukas yra **jūsų viduje**. Kai jį atidarote savo širdyje, prote, kūne ir sieloje, iš kurių susidedate, turėdami ketinimą pašvęsti visą savo esybę Jėzaus Kristaus tarnystei, jūs išseinate iš Saturno matricos. Jums telieka tik išlaukti savo fiziniame kūne, kol Dievas jus pašauks. O štai mes visą savo energiją skiriame padėti atrasti pabėgimo liuką ir kitiems, vis dar įstrigusiems Saturno matricoje, visiems, dar neištrauktiems į Išgelbėjimo laivą, visiems, dar nepriskaičiuotiems prie išgelbėtųjų brolių.

LEGENDA APIE ŽALTĮ

„Ir užvirė danguje kova. Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu. Ir kovėsi slibinas ir jo angelai, bet jie pralaimėjo, ir nebeliko jiems vietos danguje. Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, kuris suvedžiodavo visą pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir kartu su juo buvo išmesti jo angelai.“

– *Apreiškimo 12:7–9*

Žalčio, kaip pažinimo, dieviškumo ir nemirtingumo simbolio, ištakos siekia gerokai ankstesnius laikus negu tie, kai Mozė surašė Torą ir papasakojo istoriją apie žaltį Edeno sode. Žalčio vaizdinys yra globalus fenomenas, atsiradęs senajame Šumere, kur minimas pagonių dievas Enkis. Pamatysite, kad su šiuo dievu atsirado tiek žalčio, tiek ožio motyvas, siejamas su Šėtonu; tai buvo pirmasis Šėtono vaizdinys potvaninėje mitologijoje.

Enkis vadinamas **Žemės valdovu**, ir tai visiškai sutampa su tuo, kas Biblijoje sakoma apie Šėtoną, – kad jis yra „**šio pasaulio dievas**“. Abu reiškia tą patį. Tiek Biblija, tiek šumerų mitai pasakoja tą pačią istoriją. Visos mitologijos, atsiradusios po Šumero, atpasakojo tą pačią tiesą dar ir dar, ir dar kartą iki pat Romos imperijos, iškilusios po 2500 metų ar vėliau.

Vienas iš Enkio simbolių buvo tai, ką mes šiandien vadiname kaducėjumi. Dabar jis simbolizuoja mediciną ir biotechnologijas, o tai tiesioginis kelias, pasitelkus DNR žinias, į dieviškumą ir nemirtingumą. Atrodo, kad senovinis Enkio-Šėtono simbolis iš esmės buvo DNR spiralės atvaizdas.

Iš senovės Babilono žalčio motyvas rado kelią į Aziją, kur įgavo drakono formą. Ten vaizduojamas drakonas iš tiesų atrodo panašus į žaltį ar gyvatę, nes yra kilęs iš pirminio žalčio įvaizdžio šumerų civilizacijoje.

Žaltys taip pat dažnai vaizduojamas kartu su Gyvybės medžio simboliu, kilusiu iš Edeno sodo. Visi šie žalčio, Gyvybės medžio ir su jais susijusių

geometrinių figūrų vaizdai yra labai senas pasaulinis fenomenas. Žmonės Šiaurės ir Pietų Amerikoje, neturėję nė menkiausio supratimo apie Biblijos istoriją, kurią parašė Mozė, apie žaltį, Pažinimo medį ar Gyvybės medį Edeno sode, vaizdavo žaltį lygiai taip pat, kaip jį vaizdavo europiečiai, azijiečiai ir afrikiečiai. Po Tvano žalčio simbolis nuo Babilono paplito po visą pasaulį, vos sustojus Babilono bokšto statybai, Dievui sumaišius karaliaus Nimrodo valdomų žmonių kalbas.

Šioje vietoje lengvai galime įklimpti giliame dezinformacijos ir klaidingos informacijos apie senovės pasaulį liūne. Senovės istorija, kaip įsitikinau savo tyrimuose, nesunkiai apibrėžiama konkrečiomis datomis. Visi svarbiausi muziejai, universitetai, archeologinių tyrimų vietos, jų nuosavybės teisės – viskas, kas susiję su senovės istorija, yra griežtai kontroliuojama žmonių, vadovaujančių Didžiajam planui. Jie stengiasi paslėpti tiesą apie Didįjį planą visomis įmanomomis priemonėmis, tačiau ne visus plyšius įmanoma uždangstyti. Informacija, laisvai srūvanti internete, šiuo metu apeina visas jų užkardas.

Aplankiau daugybę naudotų knygų knygynų ir perverčiau daugybę knygų apie senovės istoriją, kuriose tariamai buvo rašoma apie senovės pasaulį, tačiau apie Babilono misterijos religiją ar Saturno garbinimą neradau beveik jokios užuominos. Tokia yra Didžiojo plano įgyvendintojų kontrolės sistema, ir knygose apie senovės „istoriją“ yra tik tai, ką *jie* mums primetė. Tokia liūdna tiesa.

Žmonijos senovės istorijoje yra tiek daug klausimų, tačiau nerandu jokių atsakymų, kurie man atrodytų teisingi. Jų „ekspertai“ pateikia laiko skales su rėžiais, kartais DIDELES skales, kad žmonės įsivaizduotų laiko tėkmę taip, jog jiems būtų patogiau išlaikyti juos tamsoje. Nekalbu apie senovės Graikiją ar Romą, kuriose būta daugybės rašytinių šaltinių, o apie pirmąsias Šumero, Mesopotamijos, Babilono civilizacijas ir tas, kurios sekė iš karto po jų.

Naujosios pasaulio tvarkos nupirkti „ekspertai“ pateikia hipotezių, pripildytų tiesų, gebančių sudrumsti vandenį ir užglaistyti jos tikruosius ketinimus; panašiai ir dabar jie viską drumsčia visuotinio atšilimo ir klimato kaitos idėjomis. Iš mano praėjusios knygos žinote, kad planetos atvėsimą ar atšilimą sukelia paprasčiausias Saulės ciklas, ir nėra ko apie

tai nė diskutuoti. Juk žinote, kad baigiantis dienai ir leidžiantis saulei pasidaro vėšiau? Mažiau saulės = šalčiau, daugiau saulės = šilčiau. Čia nėra jokios aukštosios matematikos. Tačiau Jungtinių Tautų miniai kažkaip pavyko įtikinti tūkstančius „orų ekspertų“, kad žmonija yra vėžys Žemėje, sukeliantis visuotinį atšilimą. Ar klimato kaitą. Ar kokį dar pavadinimą jie tam sugalvotų šiais metais. Mūsų pusėje, **tiesos** pusėje, turime tūkstančius ekspertų, teigiančių, kad toks yra Saulės ciklas. Ir kai Saulė pereis į šaltesnį ciklą, jie pamirš terminą „visuotinis atšilimas“ ir vis dažniau ims sakyti „klimato kaita“, kad tik žmonės liktų suklaidinti. Mes žinome tiesą ir kiaurai matome Šėtono tikslą įkurti vieną valdžią visame pasaulyje. Tas pat pasakytina ir apie senovės istoriją bei archeologiją. Jie atrinko joje tai, kas jiems tinka, ypač kruopščiai atsijodami viską, kas parodytų visą tiesą.

Geriausi pasaulio archeologai vis dar nesugeba atsakyti į klausimą, kas ir kada pastatė piramides... arba netgi to, kaip jos buvo pastatytos.

Kaip jie sugebėjo atlikti sudėtingus skaičiavimus be pažangių priemonių? Net ir šiandien nėra mašinų, sugebančių pakelti tokius gigantiškus akmenis luitus, su kuriais buvo dirbama tais laikais. Ir vadinamieji ekspertai negali pasakyti, nei **kaip** tie luitai buvo keliami, nei, apskritai, **kas** juos kilnojo.

Tad greitai persikelkime iš labai tolimos praeities, šumerų, kuomet atsirado žalčio simbolika, į mažiau tolimą – senovės Graikiją ir Romą iki Kristaus. Šėtoną galime sutikti **ir čia**, pavadintą Uroboru – tai gyvatė, žaltys ar drakonas, susirietęs ratu, ryjantis savo uodegą. Uroboras iš esmės yra laiko simbolis, siejamas su gyvybės ciklu. Viskas, kas Žemėje yra sukurta iš organinių medžiagų, yra vėl ir vėl perdirbama, ir tai simbolizuoja gyvatė, ryjanti savo uodegą.

Uroboro simbolis, išpopuliarėjęs senovės graikų mitologijoje, kaip manoma, atkeliavo iš Egipto ir yra minimas Tutanchamono kapo tekstuose, surašytuose maždaug XIV amžiuje prieš Kristų ir pavadintuose „**Mįslin-gąja požemių knyga**“. Šio teksto idėja tokia, kad dievas Ra (Šėtonas) ir Ozyris (Nimrodas-Antikristas) gyvena požemiuose, susijungę į vieną